

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: **Z. Š.**
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
se sídlem Krátký lán 8, Praha 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1

o žalobě ze dne 4. 9. 2024 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 14. 5. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 30. 4. 2024, č.j. MHMP 895479/2024, kterým byla odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí meritorního správního rozhodnutí ze dne 23. 6. 2017, č.j. MHMP 1025898/2017/Muh do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Rebeky Mořovské Židuliakové.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho odvolání ze dne 14. 5. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 30. 4. 2024, č.j. MHMP 895479/2024 (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), kterým byla odmítnuta žádost žalobce ze dne 15. 4. 2024 o poskytnutí meritorního správního rozhodnutí povinného subjektu ze dne 23. 6. 2017, č.j. MHMP 1025898/2017/Muh (dále jen „žádost“) podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále „InfZ“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím povinný subjekt odmítl žádost žalobce s odůvodněním, že je nutno ji posoudit jako žádost o nahlédnutí do správního spisu ve smyslu § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Konstatoval, že na postup žalobce, který se prostřednictvím žádosti snaží nahlédnout do správního spisu, aniž by mu svědčil některý ze zákonných předpokladů, nelze přistoupit. Proto nebylo možné žádosti v režimu InfZ vyhovět a povinný subjekt musel žádost dle § 15 odst. 1 InfZ odmítnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 8. 2008, č.j. 2 As 38/2007-78 či ze dne 18. 1. 2017, č.j. 3 As 193/2014-37).
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž nadřízený orgán povinného subjektu (žalovaný) dle tvrzení žalobce dosud nerozhodl.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě shrnul průběh řízení o žádosti tak, jak byl soudem popsán shora a konstatoval, že posledním dnem lhůty pro rozhodnutí žalovaného o odvolání byl čtvrtek 13. 6. 2024. Žalovaný však do dne podání žaloby o odvolání nerozhodl.
5. Žalobce podal dne 17. 6. 2024 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k Úřadu pro ochranu osobních údajů. Ten však na podanou žádost do dne podání žaloby nereagoval. Žalobce tedy splnil podmínku pro podání nečinnostní žaloby (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2023, č.j. 2 As 21/2020-34). Lhůta pro přijetí opatření proti nečinnosti uplynula 17. 7. 2024.
6. Žalovaný byl ke dni podání žaloby nečinný a ani žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k odstranění nečinnosti nevedla.

III. Postup žalovaného

7. Soud vyzval žalovaného opakovaně k předložení správního spisu a vyjádření k žalobě (přípisy ze dne 17. 9. 2024, 13. 11. 2024 a 27. 11. 2024), avšak žalovaný nijak nereagoval. Soud následně uložil žalovanému usnesením ze dne 14. 1. 2025, č.j. 15 A 83/2024-28 za jeho postup v řízení pořádkovou pokutu ve výši 10 000 Kč. Žalovaný však ani poté správní spis a vyjádření k žalobě soudu nepředložil. Soud proto nařídil jednání ve věci.

IV. Ústní jednání před soudem

8. Soudního jednání konaného dne 11. 3. 2025 se žádný z účastníků řízení, ač byli soudem řádně předvoláni, nezúčastnil. Soud provedl při jednání důkaz prvostupňovým rozhodnutím, odvoláním žalobce ze dne 14. 5. 2024 a jeho žádostí o opatření proti nečinnosti podanou dne 17. 6. 2024, včetně doručenek.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

9. Soud projednal žalobu podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle nějž ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek. V řízení o ochraně proti nečinnosti soud rozhoduje podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
10. Soud se předně zabýval tím, zda je žaloba přípustná.
11. Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobce zvolil správný žalobní typ a že bezúspěšně vyčerpал prostředky stanovené v § 80 správního řádu na ochranu proti nečinnosti. Naplnil tak podmínku dle § 16b odst. 3 InfZ. Pasivně legitimovaným je žalovaný, jelikož právě on měl o odvolání rozhodnout a v rámci odvolacího řízení také odpovídá za to, že mu povinný subjekt v zákonné lhůtě spolu s odvoláním předá i spisový materiál.
12. Dále se soud zabýval důvodností žaloby.
13. Jelikož žalovaný na opakované urgencye soudu nereagoval, soud při posuzování žaloby vycházel ze žalobních tvrzení, které žalobce dokládal přílohami svých podání.
14. Podle § 16 odst. 2 InfZ povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání. Dle § 16 odst. 3 téhož zákona nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.
15. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo žalobci doručeno dne 30. 4. 2024. Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti datované dnem 14. 5. 2024 bylo povinnému subjektu doručeno téhož dne. Lhůta pro předložení odvolání a správního spisu žalovanému tak uplynula ve středu 29. 5. 2024 a poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení připadl na čtvrtek 13. 6. 2024. Žalovaný proto pochybil, jestliže nejpozději 13. 6. 2024 nevydal rozhodnutí o odvolání a ke dni podání žaloby byl v této věci nečinný. V průběhu soudního řízení žalovaný nijak nereagoval na výzvy soudu k předložení správního spisu a vyjádření k žalobě a nijak neinformoval soud o vývoji odvolacího řízení. Soudu proto nezbylo než vyjít ze žalobcova tvrzení, že rozhodnutí o odvolání dosud nebylo vydáno. Žalovaný tak byl nečinný i k okamžiku rozhodnutí soudu.

VI. Závěr a náklady řízení

16. Soud shledal žalobu důvodnou, a proto uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žalobcově odvolání do 15 dnů od právní moci rozsudku. Tuto lhůtu považuje soud za přiměřenou s ohledem na dosavadní délku odvolacího řízení (téměř deset měsíců) a relativní nekomplikovanost posuzované věci, jakož i s přihlédnutím k četnosti skutkově i právně obdobných věcí, v nichž žalovaný v posledních měsících rozhoduje, jak je soudu známo z jeho úřední činnosti.
17. Druhý výrok tohoto rozsudku o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež v daném případě sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč a z odměny advokáty za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby),

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále jen „advokátní tarif“), činila dle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 3 100 Kč a dále ve dvou paušálních částkách (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), jejichž sazba činila do 31. 12. 2024 300 Kč. Součástí nákladů řízení je též DPH ve výši 1428 Kč, neboť právní zástupkyně žalobce doložila, že vykonává advokacii jako společnice AK Židuliaková, Bartoš, Roul, s.r.o., jež je registrována k placení DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tak činí 10 228 Kč. Soud proto druhým výrokem rozsudku uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v uvedené výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Rebecky Moťovské Židuliakové (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.).

18. Pro úplnost soud s odkazem na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2024, č.j. 11 A 63/2024-31 podotýká, že podle § 60 odst. 7 s. ř. s. jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává. Soudu je z úřední činnosti známo, že právní zástupkyně žalobce podává v posledních měsících u zdejšího soudu žaloby na ochranu proti nečinnosti opakovaně. Soud jich za posledních několik měsíců eviduje desítky. Týkají se zpravidla obdobných případů: žalobce požaduje po Magistrátu hlavního města Prahy konkrétní dokumenty a následně žalobou brojí buď proti jeho nečinnosti nebo proti nečinnosti žalovaného. Opakují se i jména žalobců (sám žalobce podal 25 žalob, pan J. O. 7 a další žaloby podali také K. K. či Z. S.). Již samotné množství těchto řízení je nestandardní. Jak samotné podávání žádostí o informace, tak i následné podávání žalob na ochranu proti nečinnosti správního orgánu může za výjimečných okolností představovat zneužití práva, které nepožívá právní ochrany, což by se mohlo projevit též nepřiznáním náhrady nákladů řízení. Samotná mnohost žalob však pro tento závěr nestačí a je primárně na správních orgánech, aby soudy upozornily na případné další okolnosti, které by mohly vést k závěru o zneužívání práva. To se v posuzované věci nestalo, žalovaný naopak na svou procesní úlohu a povinnosti z toho plynoucí zcela rezignoval. Soud tak neměl důvod rozhodnout o náhradě nákladů řízení jiným způsobem než dle úspěchu ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. března 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.